

get puttet ind i en Synsforretning. Jeg troer, at det har ladet sig praktisere — jeg sigter ikke hermed til de Kirkebestyrelser, som det ærede Medlem har nævnt, saa at de skulde have brugt en saadan Fremgangsmaa de, men jeg troer, at det har været Tilfældet flere Steder —, og det kan saa nok være, at, naar Ministeriet er blevet narret i eet Tilfælde, er det blevet noget mere skarpt i et andet, og at det derved er kommet til at gaae noget ud over en eller anden Kirke. Men, som sagt, min Opmærksomhed skal være henvendt derpaa, og, forsaavidt det falder i min Lod at skulle sære bort af Kirkernes Formue, skal det skee med Varsomhed.

Brig: Jeg har den Følelse, at det ærede Thing igrunder er kjed af at høre Mere om denne Sag, og jeg skal derfor fatte mig i Korthed; men der er et Par Bemærkninger, jeg er nødt til at gjøre. Først maa jeg bede den ærede 3die Landstingsmand for 9de Kred (Rasmussen) om Undskyldning, fordi jeg har taget mig den Frihed, skjøndt en Kjøbenhavner, at tale om Ting, som angaae Forholdene paa Landet. Det er jo unægtelig en meget stor Frihed; men jeg havde troet, at, naar vi her samledes paa Thinge for at overveie Landets almindelige Forhold, saa stod det Enhver frit for, uden at skulle være udfat for nogen som helst Bebreidelse, at omtale de Sager, om hvilke han troede at kunne have en begrundet Mening. Den ærede Rigsdagsmand har, som sagt, taget mig det ilde op, men jeg skal for mit Vedkommende ikke derved lade mig affkræffe. Det ærede Medlem talte om, at man fik en større Kundskab ved at færdes blandt Folket selv, end naar man var indesluttet i Skolestuer. Dette var vistnok en smagsfuld Allusion til, at jeg meget ofte opholder mig i Skolestuer; men jeg maa gjøre opmærksom paa, at Folket findes ligesaa vel i Kjøbenhavn som paa Landet; det er en aldeles uberettiget Tale, naar det ærede Medlem siger, at han bevæger sig mere blandt Folket selv end jeg. Evertimod tør jeg sige

det ærede Medlem, at jeg, netop i min Stilling, efter den Leilighed, jeg har til at tale med Folk, der have meget forskjellige Meninger om Skole og Skoleforhold, dog maaskee faaer lidt mere Erfaring end det ærede Medlem om den almindelige Side af denne Sag. Endelig skal jeg for det Tredie gjøre ham opmærksom paa, at Overstoledirecteuren ikke har at gjøre med Almueskolevæsenet alene, men med Borgers- og Almueskolevæsenet, og at jeg som Medlem af Kjøbenhavns Communalbestyrelse har god Leilighed til at see den store Gavn, som Overstoledirecteuren har udvirket ogsaa i Forhold, der berøre en Commune, som har større Selvstændighed end nogen som helst anden af Landets Communer, og hvor der er mange andre Forhold, som maaskee kunde synes at gjøre hans Virksomhed der mindre nødvendig.

Jeg skal dernæst tillade mig et Par Bemærkninger ligeoverfor den høitagtede Minister. Han besyldte mig paa en Maade for at sjende hans Tanker bedre, end han selv kender dem. Jeg maa tilstaae, at det overraskede mig; thi jeg henholdt mig til Ytringer, den ærede Minister har brugt i det andet Thing, hvor han udtrykkelig sagde, at han ikke vilde overdrage til nogen Enkelt at udføre alle de Forretninger, som Overstoledirecteuren havde, og hvoriblandt jo naturligviis ogsaa er den at fungere som Departementschef i Ministeriet. Der bliver allsaa i Virkeligheden en Udskikning af Forretningerne; om det bliver en Udskikning mellem to, tre eller fire Personer, kan jeg naturligviis ikke have nogen Mening om; men det er netop denne Udskillelse, som jeg finder saa særdeles beklagelig. Den ærede Minister paaberaabte sig den Erfaring, han fra sin tidligere Stilling havde om, at den Inspection, som Overstoledirecteuren udvædede, ikke var synderlig gavnlig, men at den udførtes fuldstændig godt af de af den ærede Landstingsmand for 9de Kred (Rasmussen) saa høit priste Provster. Jeg troer, at dette noget berøer paa en Misforstaaelse af, hvad der er tilstgjet ved denne Inspection. Det er ikke Overstoledirecteurens Sag